

ἐβδομάδα τὸν πολιτικὸν καὶ ἐμπορικὸν κόσμον ἐν Ἰταλίᾳ ἐλύθη χθές ὅπως πᾶς ὁ εὖ φρονῶν ἐπεθύμει. Εἶναι λυπηρὸν, ἀλλ' εἶναι ἀληθές καὶ ἐκάστοτε γεγονός τι ἀναφέρεται ὅπως μαρτυρήσῃ ὅτι ἐν τῇ ἐνοποιηθῆσει ταύτῃ Ἰταλίᾳ αἱ τοπι- καὶ διαιρέσεις ὑφίστανται ἀκόμην, βαθεῖαι, ριζικαί, ἐπικίνδυ- νοι.

Τὸ 1880 τὸ Μιλάνον θριαμβεύει διὰ τῆς ἐθνικῆς Ἐθέ- σεως· εὐθὺς ἐπειτα τὸ Τουρίνον ὑπὸ φιλοτιμίας πολὺ ζωη- ρᾶς ὠθοῦμενον, προκηρύσσει καὶ αὐτὸ ἐθνικὴν Ἐκθεσιν διὰ τὸ 1884· καὶ ὄντως αὕτη θὰ λάβῃ χώραν λαμπροτέραν ἔτι τῆς τοῦ Μιλάνου ἀγγελιομένην· καὶ ἰδοὺ τὸ Μιλάνον ζη- λοτυποῦν. Ἐν τούτοις, ἀπὸ δύο ἐτῶν ἀνακινεῖται τὸ ζή- τημα Παγκοσμίου Ἐκθέσεως ἐν Ρώμῃ· τινὲς θέλουσιν αὐτὴν διὰ τὸ 1888, ἄλλοι διὰ τὸ 1889· ἡ Κυβέρνησις τὴν ὑπο- στηρίζει· ἡ ἐπιτροπὴ σπεύδει ἐν ταῖς ἐργασίαις τῆς, πάν- τες ἐνοουσι καὶ ἀναγνωρίζουσιν ὅτι ἡ Ἐκθεσις αὕτη ἐν Ρώμῃ ἔχει μεγάλην ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν σημασίαν, ἐπι- σφραγίζουσα τὸ γεγονός τῆς ἀνακηρύξεως αὐτῆς εἰς πρω- τεύουσαν τῆς Ἰταλίας· ἀλλὰ τὸ Μιλάνον ζηλοτυπεῖ, προσέ- σσει, καὶ αἴφνης ἀκούεται ὀξύτερός τις τόνος τοῦ παραλη- ρισμού του· προκηρύσσει Παγκόσμιον Ἐκθεσιν ἐν Μιλάνῳ διὰ τὸ 1887! . . . καὶ προβαίνει εὐθὺς εἰς πράγματα· ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ συλλέγονται τρία ἑκατομύρια προσφορῶν! . . . Θαυμάσιος ἡ ζωτικότης αὐτῆ τῆς βιομηχανοῦ μεγαλοπό- λιος, ἀλλ' εἶναι ἀντιπατριωτικὸς ὁ ἐγωϊσμός τῆς· ἐπὶ τέ- λους ὑπῆρξε μία πομφόλυξ, ἣτις θὰ ἦτο καλλίτερον διὰ τὸ Μιλάνον νὰ μὴ ἀφίετο εἰς τὸν ἀέρα· τώρα ἐξέλιπε καὶ ὁ πάταγος ἐκόπασεν· τόσῳ τὸ καλλίτερον.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην τὸ κυριώτερον ἐν τῇ βουλῇ γεγονός ὑπῆρξεν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου, δι' οὗ τὸ ἔθνος προσφέρει ἡμισυ ἑκατομύριον εἰς τὸν πρίγγηπα Θωμᾶν ἐπὶ τοῖς γάμοις του. Ἄντεπεξῆλθον κατ' αὐτοῦ οἱ ῥήτορες τῆς ἐσχάτης ἀριστερᾶς· καὶ αὐτοὶ μόνον συμπαγεῖς —περὶ τοὺς τριάκοντα—κατεψήφισαν αὐτό.

Ἐν Ρώμῃ περαιούται κατ' αὐτὰς πολὺκροτος διὰ τὴν Ἰταλίαν δίκη, περὶ τῆς ὁποίας οὐδένα μέχρι τοῦδε ἔκαμα λόγον, ἐξ ἀηδίας.

Πρόκειται περὶ τοῦ γελοίου δημαγωγοῦ καὶ βουλευτοῦ σφόδρης Κοκκαπιέλλα· πολιτικοὶ τινες ἀντίπαλοί του συνομό- σαντες ἀπεπειράθησαν πρῶτον νὰ τὸν . . . πῶς νὰ ἐκφρα- νθῶ; . . . Ἐνθυμείσθε τὸ Chaquan à la Perivien; λοιπὸν τὰ τὸν καπελώσουν, καὶ κυριολεκτικώτερον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, νὰ τὸν μανδαλώσουν à la Perivier· ἀποτυχόντες δὲ τοῦ σχεδίου ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ ὅπως τὸν δολοφονή- σωσιν. Ὁ Ἰταλικὸς τύπος, καὶ δὴ ὁ τῆς Ρώμης, ἐπατάγη- σε καὶ τυρβάξει ἔτι φοβερώς περὶ τὴν δίκην ταύτην, ἥσις εἰλικρινῶς τοσαύτας δυσώδεις ἀθλιότητας τῆς ἐν Ρώμῃ μέ- σης τάξεως ἀποκαλύπτει, ὥστε ἀναγινώσκων τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων πρέπει τις νὰ κρατῇ τὴν μύτην του διὰ λόγους καὶ ἠθικούς καὶ ὑλικούς. Λυπηρὸν δὲ νὰ βλέπῃ τις ἐν τῷ βορβόρῳ αὐτῷ κατασυρόμενον ἐν ὄνομα τὸ ὁποῖον ἐ- πλήρωσε δόξης τὴν Ἰταλίαν καὶ τὸν κόσμον, ὑπὸ οἴῳ πολ- λὺ, πολὺ τοῦ πατρὸς διαφέροντος· ἀλλ' ἄς τ' ἀφήσωμεν αὐτά.

Οἱ βασιλικοὶ νεόνυμφοι ἀφικνοῦνται μεθ' αὐρίον, Σάββα- τον, ἐν Ρώμῃ, ἡ ὁποία στολισθεῖσα τοὺς περιμένει εὐθυμοι· ἐν τῇ προσεχεῖ μου τὰ τῶν ἐορτῶν.

A. Γ. Η.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Ἦραία ἐπιγραφὴ καταστήματος ἐνδυμάτων.

«Μὴ πηγαίνετε νὰ σᾶς κλέψουν ἄλλοῦ»

«Ἐλθετε ἐδῶ».

Κυρία τις ἀγοράζει τακτικῶς γάλα ἀπὸ χωρικὴν τινα. Ἀπότινος ὅμως ἡ χωρικὴ πωλεῖ ἀντὶ γάλακτος ὕδωρ γα- λατετερό.

Ἡ κυρία παραπονεῖται.

— Ὡς ἂν ἤξερες, κυρά, μὲν αὐτὲς τῆς ζέσταις τί νερὸ πίνουσι τὰ πρόβατα.

Χωρικός· τις παρουσιάσθη ὅλος τεταραγμένος εἰς τὸν δή- μαρχον τοῦ χωρίου του, λέγων εἰς αὐτὸν, ὅτι εἶδεν ἐν φάντασμα καὶ ἐτρόμαξεν ὑπερβολικά.

— Πότε εἶδες τὸ φάντασμα; τὸν ἠρώτησεν ὁ δήμαρχος.

— Χθὲς ὅταν ἐπήγαίνα ἔστὸ ἑστῆτι μου.

— Καὶ ποῦ;

— Ἐστὸν τοῖχο τοῦ σπητιοῦ μου.

— Καλὰ καὶ τί λογὸ ἦταν;

— Ἐστὸν ἕνα μεγάλο γαῖδοῦρι ἔμοιαζε, κύρ δήμαρχε.

— Μπᾶ μὴ φοβάσαι, παιδί μου, θὰ ἦταν ἡ σκιά σου.

Ἡ σκηνὴ ἐν τινὶ ἰχθυοπωλείῳ, ὅπερ διευθύνει ἐξηκον- τοῦτις κυρία.

— Φρέσκα εἶνε τὰ ψάρια κυρά;

— Δὲν τὰ βλέπεις, ποῦ εἶνε ζωντανά;

— Μὰ καὶ σὺ εἶσαι ζωντανή, ἀλλὰ δὲν εἶσαι φρέσκα.

(Ἱστορικόν)

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Ὁδὸς Σταδίου κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύτσιας)

Ο ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙ

κύριος Σπυρίδων Ζωχὸς ἐσηγημάτισε

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ἔπου ἀναδέχεται τὴν πώλησιν οἰωνοδήποτε βιβλίων, περιο- δικῶν, ἐφημερίδων. ἔχων ἀνταπόκρισιν μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς Εὐρώπης.

Ἐγγυήσεις τιμιότητος περὶ τὴν διαχείρισιν